

N^o.

78.

SOBOTA.

3 Kwietnia 1820 r.

CZYLI

WIADOMOŚCI WOJENNE.

Treść. Wiadomości Kraiowe: z Petersburga. Wiadomości Zagraniczne: Franciia. Angliia. Hiszpaniia.

WIADOMOŚCI KRAIOWE.

z Petersburga, 3 Kwietnia.
z Bożey łaski,
ALEXANDER I.
CESARZ WSZECH ROSSYI,
&c. &c. &c.

Czyniemy wiadomo wszystkim wiernym poddanym naszym.

Miły Brat Nasz Cesarzewicz, Wielki Xiążę KONSTANTY PAWŁOWICZ, przez prozbę swoją tak do najukochańszej matki naszej Cesarzowej MARYI TEODOROWNY, iak i do Nas podaną, zwrócił uwagę naszą na swe położenie domowe względem tak długiej nieobecności małżonki iego wielkiej Xiężny *Anny Teodorowny*, która ieszcze w roku 1801 wyiechawszy zagranicę z przyczyny mocno osłabionego zdrowia, nietylko dotychczas niepo-

wracała do niego; lecz i własną swoją odezwą zawiadomiła, że i naprzyszłość do Rossyi powrócić niemoże, a za tem oświadczył chęć aby ich związek małżeński był zerwanym. Po rozważeniu tey prozby, za zgodą najukochańszej Matki naszej, oddawaliśmy tę sprawę na rozpatrzenie Synodowi najświętszemu, który zgodziwszy okoliczności iey z ustawami kościelnymi i oparłszy się na zasadzie 35 prawidła Bazylego Wielkiego, postanowił: «Słuby małżeńskie Cesarzewicza W. Xiążęcia *Konstantego Pawłowicza* z Wielką Xiężną *Anną Teodorowną* zerwać i dozwolić mu zawarć inne gdyby tego życzył. Ze wszystkich tych okoliczności przekonaliśmy się, iż naprózno byśmy się starali utrzymać w gronie rodziny naszej Cesarzowskiej związek małżeński pary, od dziewiętnastu lat już rozłączoney i będącej bez nadziei ziednoczenia się: a przeto oświadczając zezwolenie nasze na doprowadzenie do skutku powyższego postanowienia Synodu najświętszego, opartego na fundamencie praw kościelnych,

Rozkazujemy: aby toż postanowienie wszędzie miało właściwą sobie powagę.

Obeymując przy tem myślą wszelkie wypadki, mogące się wydarzyć przy związkach małżeńskich członków rodziny Cesarskiej, które gdy niebędą przewidziane i określone prawami, wydać mogą trudne do rozwiązania wątpliwości, uznajemy za dobre tak dla niezachwianego zachowania dostoięstwa i spokojności rodziny Cesarskiej, iak równie też i samego państwa, dodać do pierwszych ustaw o rodzinie Cesarskiej dopełniające prawidło takie: „Jeśli iaka osoba z rodziny Cesarskiej, wstąpi w związek małżeński z osobą niemającą odpowiedniego dostoięstwa, to jest nienależącą do żadnego z domów panujących lub udzielnych; w takim zdarzeniu osoba rodziny Cesarskiej niemoże udzielić drugiej praw, służących członkom rodziny Cesarskiej, i rodzące się z takiego związku dzieci, niemają prawa dziedziczenia tronu.“

Obiawiając tę naszą wolę wszystkim teraźniejszym i przyszłym członkom Naszey Cesarskiej rodziny, oraz wszystkim wiernym poddanym naszym według istotnego prawa; w paragrafie 23 ustaw o rodzinie Cesaaskiej wyrażonego, w obliczu Króla Królów obowiązuemy wszystkich i każdego do kogo się to może ściągać, zachować to nasze dopełniające postanowienie na wieczne czasy święcie i nie naruszenie.

Dan w mieście stołecznem Petersburgu Marca 20 dnia roku od narodzenia Chrystusa 1820, a panowania naszego dwudziestego.

Na autentyku podpisano własną Jego Cesarskiej Mości ręką.

ALEXANDER.

z Moskwy, 15 Marca.

„Pani *Borgondio* spiewaczka Włoszka, która tu przed kilku dniami zjechała, pozawczora w sali zgromadzenia szlacheckiego dawała koncert. Obszerna ta sala, znana z piękności sztuki budowniczej, oświecanie iey przepyszne, wyborna orkiestra dyrygowana przez znakomitego wirtuoza *Morini*, licznie zebrani znawcy muzyki, sława samey spiewaczki, która oddawna ią tu poprzedziła, a którą ieden z najlepszych poetów naszych unieśmiertelnił swym rymem, słowem wszystko się połączyło aby

to widowisko iak najszywniey i nayprzymiey wystawić. Jakkolwiek Pani *Borgondio* oswoioną iest z spiewaniem publicznie, zaw sze atoli za pierwszym rzutem oka na tak licznie zgromadzonych widzów, którzy się zeszli na iey koncert zdawała się tracić tę śmiałość i odwagę iaką nam pewność talentu nadaie. Lecz gdy ią publiczność licznemi ośmieleła oklaski, wtenczas zdawała się sama siebie przewyższać w wykonywaniu ariy Pana *Rossini: tu che accendi questo core*. Publiczność zachwycona wdziękiem iey głosu prosiła o powtórzenie ieszcze raz tego spiewu; lecz spiewaczka pomimo naylepszą ochotę iey usłużeńia, musiała się wymówić, gdyż trzeba iey było ieszcze spiewać wielką arią i rondo z recitativem. We wtorek następny będziemy znowu ią słyszeć w zwyczajnym koncercie zgromadzenia szlacheckiego.

„Naychlubniejszą zapewne dla Pani *Borgondio* iest ta okoliczność, iż stała się przyczyną nowego prawa, które towarzystwo szlacheckie głosowanie dla niey przyjęło: Wiadomo że dom towarzystwa szlacheckiego zbudowany i przeznaczony iest iedynie dla zgromadzeń prywatnych tegoż towarzystwa. W samym domu dają się bale szlacheckie, a w wielkim poście koncerta; teraz zaś przyjęto większością głosów uchwałę, aby każdy z artystów zagranicznych odwiędzający tę starożytną Cesarstwa rossyyskiego stolicę, zwłaszcza taki który iuz miał zaszczyt popisywania się z talentem swoim w Petersburgu przed nayiasniejszą rodziną, mógł dać ieden koncert w tey sali; lecz za to obowiązany iest należeć także do koncertu szlacheckiego, który późniey w teyże sali nastąpi.“

„Na koncercie Pani *Borgondio* znajdowało się w samey sali 1246 osob, a na chorach 500. Ze smutkiem dowiadujemy się, że ta rzadka spiewaczka wkrótce znowu opuści stolicę tuteyszą i uda się do Petersburga na powrót.

A. B.

z Wilna.

(z *Kuryiera Litewskiego*.)

W drugim numerze *Dzieiów Dobroczyńności* (113), który tu wyszedł ostatniego dnia przeszłego miesiąca lutego, w oddziale *Wiadomości Rozmaitych*, czytamy: „W powiecie wileńskim w parafii ianiskiej; o mil siedm od Wilna, Pan *Jan Gieczewicz*, kapitan służby polskiej, w majątku swoim Gockiszki, na dniu 10 teraźniejszego miesiąca lutego, otworzył szkołę wzajemnego uczenia dla chłopow. Nau-

czycielem jest Pan Stryewski, który tey metody wyuczył się w domu Towarzystwa dobroczynności w Wilnie, skąd też sprowadzone tablice i inne potrzebne rzeczy. Zebrało się na początek ze wsi Gockiskich uczniów i uczennie ogółem 76, a mianowicie: chłopców 30, dziewcząt 10, dojrzałych chłopów 23, a chłopiń 13. Chłopcy i dziewczęta przywożeni z domów rodzicielskich codziennie, uczą się we wszystkie dni powszednie, pierwsi rano od godziny 6tej do 12tej, a drugie po południu od 2giej do 6tej; chłopcy zaś i chłopinie tylko w niedziele i święta, w takichże godzinach, pierwsi po południu, a drugie z rana. Nauka ta trwać będzie do wiosny, a potem się przerwie, dla nieprzeszkadzania w robotach wiejskich, nie ustanie jednak w dni niedzielne i święta. Po wielkiej szkole będącej w Homlu, w gubernii mohilewskiej, u hrabiego *Rumiancowa*, kanclerza państwa, z przykładu której i Towarzystwo dobroczynności korzystało, zakład Pana Gieczewicza w Gockiszkach, jest pierwszym przykładem starań właścicielskich, w zastosowaniu metody wzajemnego uczenia do oświecenia włościan w guberniach okrąg nankowy wileński składających. Koszta na to wszelkie przez dom Towarzystwa dobroczynności, wskazane są i ułatwione. Oby znalazło się więcej obywateli, skłonnych do wyświadczenia dla rolników najistotniejszego dobrodzieystwa, a niewymagającego trudnych zachodów i wielkich nakładów. Prawdziwa miłość bliźniego i poznanie pożytków, spływających na cały naród z upowszechnionego między ludem oświecenia mają teraz otworzonym zawód najpiękniejszy.“

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

FRANCJA.

z Paryża, 25 Marca.

Xiążę *Decaze* przemieszkiwa teraz w majątku swojej *Lagrave* w okolicach *Libour* położoney. Zwierzchność miejscowa i znakomitsi mieszkańcy tego miasta zaraz po jego przybyciu odwiedzili go i w nacyzulszych wyrazach oświadczeni wdzięczność za tyle mądrych i pożytecznych środków, które w czasie urzędowania swojego przedsiębrał dla dobra Francji.

Xiężna *Berry* przechadzała się niedawno po

terrasie w ogrodzie *Tuilleryów*. Była to jeszcze pierwsza przechadzka, której po śmierci małżonka swojego używała. Lud tłumem zbierał się po ulicach ogrodowych kędy przechodzić miała i najwyższe okazywał ukontentowanie z iey widzenia, a razem czule wyrażał smutek, który dzieli z nią po nayboleśniejszym stracie.

Spory i przymawiania się izby deputowanych względem prawa o ograniczeniu wolności osobistej ciągnęły się przez cztery dni nieprzerwanie, a zawsze z tą samą żywością. Nakoniec wczora pomimo wszelką usilność *liberalistów* o przedłużenie ich jeszcze, zakończone zostały. Co daie powód do myślenia, iż to prawo będzie przyjętem.

—Oto jeszcze niektóre szczegóły o wypadkach hiszpańskich:

W jednym z wyroków Królewskich pod dniem 9. b. m. wydanych, jest wzmianka o ustanowieniu tymczasowey Junty, która będzie czynną aż do zwołania kortezów. Składa się zaś z Kardynała *Bourbon*, Jenerał porucznika *Ballasteros*, Biskupa *Walladolidskiego*, i ośmiu innych członków. W obliczu teyże Junty Król uroczyście zaprzysiągł na konstytucyą 1812 roku — Wszystkie środki mające się przedsięwziąć w jakiej kolwiek potrzebie państwa będą nayprzód rozważone przez nią, a potem dopiero podadzą się do powszechney wiadomości. — Pan *Garay* niegdyś Minister skarbu i przychodów, co chwila oczekiwany jest w *Madrycie* i zapewne znowu зайmie ten obowiązek. On to był zawsze naygorliwszym obrońcą znanego prawa kortezów, przepisującego aby podatki z dóbr wnoszone były do skarbu iednostaynie od wszystkich, to jest bez względu na wszelką różnicę stanu.

W gazetach *Madryckich* od 8. b. m. czytamy rozkaz Królewski rozesłany do wszystkich Jenerał Kapitanow i namiestnikow prowincyy względem uwolnienia wszystkich więźniów, którzy za zdania polityczne są uwięzieni. Podobnież i *Hiszpanii* którzy dla teyże przyczyny, opuścili oyczyznę, mogą teraz śmiało do niej powrócić. — Jenerał *Ballasteros* mianowanym został przez Króla naczelnie dowodzącym wojskiem srednim konsystującem w *Kastylii*.

ANGLIA.

z Londynu, 14 Marca.

Burzyciele spokojności w *Irlandyi* zwanii *Ribbonmen*, mają zamiar polityczny i re-

ligiyny; nie są więc bandytami, jak ich niektóre Gazety nazwały. Samę tylko broń, i to co do niej należy zabierają. Powstali od tego czasu, jak Katolikom odmówiono reprezentacji w Parlamencie. Domyślać się można, iż mają niewiadomych naczelników, i chcą między innymi utrzymać religią Katolikom, w tym razie przestaną być głośnymi. Przed wykonaniem przysięgi czytają im następujący krotki zbiór ich obowiązków: *Przysięgnijcie przed Maiestatem Wszecmocnego Boga, iż do śmierci dotrzymacie tajemnicy; iż na wszystkie pytania sumiennie odpowiecie; iż ani bierzecie płacy od rządu, ani iścieście protestantami lub wolnemi Mularzami; iż nigdy nie zechcecie zależeć od osób, które się zasadom naszym opierają; iż dacie się męczyć i powiesić, a nie wyjawicie tajemnic naszego wydziału lub nazwisk i znaków towarzyszących: iż podupadłych braci waszych nigdy nie opuścicie, ale ich pełną możność wesprzeć; iż nie nadużyjecie tytułów i znaków, któreście w zgromadzeniu naszym pozyskali; iż oprócz małżeństwa, nie będziecie mieli ścisłych związków z siostrą, żoną lub córką któregośkolwiek z braci naszych, i że od żadnego Protestanta nic nie kupicie, chyba w ten czas, gdyby taniej lub w lepszym gatunku przedawał niżeli Katolik; iż nakoniec ani Królowi Jerzemu ani żadnemu z Aientów jego służyć nie będziecie, chyba przymuszeni niedostatkiem.*

Rozruchy w Irlandyi szerzą się coraz bardziej. W jednym miejscu zebrało się 1300 powstańców, a inni w liczbie 500 ludzi uważają korpus wojska stojący w *Duamareana*. W okolicach *Tuam* zaszła bitwa między wojskiem Królewskim i powstańcami, z których jednego zabito, a kilku raniło. Powstańcy coraz liczniejsi, przeciągają na swoją stronę wieśniaków i każą im przysięgę wykonywać. Gazeta *Dnblńska* umieściła długi spis spalonych niedawno domów wiejskich. W *Birr* miano d. 1 b. m. odkryć spisek na życie dwóch Lordów. Gazeta wychodząca w *Tuam* donosi, iż powstańcy odebrawszy wiadomość o zmniejsze-

niu opłaty gruntowej przez właścicieli wsi, kazali kilku stronnikom swoim wrócić do domu, co dowodzi, iż chcą się uwolnić od ucisku Panów, lecz nie mają żadnego politycznego celu, ani związku w Radykalistami Angielskimi. Zda się, iż takie też jest zdanie rządu w tej mierze.

HISZPANIA.

z Madrytu, 14 Marca.

W gazecie nadzwyczajnej dzisiejszej czytamy odezwę Królewską do narodu w treści następującej:

»Hiszpani! Wasza chwała jest oraz i moja: Widzieć Was otaczających tron mój w pokoiu, jest noypierwszym i naygłówniejszym przedmiotem życzeń moich! Zbliżcie się ku Monarsze waszemu z zupełną ufnością, zbliżcie się do Króla należycie czującego całą wielkość i ważność obowiązków, które nań opatrność włożyła. Los wasz przyszedł od was samych teraz zależy. Niech was niezwoździ fałszywa powierzchowność, ani uroione korzyści, tak często od prawdziwego oddalające szczęścia. Niedajcie się powodować ogniem namiętności, sięgającym ifezgodę między ludźmi, którzy połączeni, religią, narodowością i mową w prawdziwej i braterskiej zgodzie żyćby lyli powinni. Sam ja drogę wam ukazę w zawodzie konstytucywnym, sam będę w iey wykończeniu przykładem. Europa będzie miała z nas naypiękniejszy wzór do naśladowania, a mądrości naszej, umiarkowaniu i przezorności przy tak ważnych okazanych zmianach, świat dziwić się będzie; przy zmianach mowie i obrótach, które ziemie innych narodów krwią ludzką zbroczyły! Niech to wszystko rozszerza chwałę narodu hiszpańskiego, aby ta postępowała z wzrastającym szczęściem, którego dzisiaj budowy, węgielny zakładamy kamień.«

10 b. m. o godzinie 1 z południa wszystkie pułki gwardyi tutejszej i wojska, zgromadzone na rozmaitych placach, wykonały uroczystą przysięgę na wierność konstytucyi, a potem przechodząc koło rodziny Królewskiej na wielkim balkonie pałacowym stojącej, witały po wojskowemu, a lud tłumem skupiony napełniał powietrze okrzykami radości.

W PETERSBURGU.

w drukarni wojennej Głównego Sztabu JEHO CESARSKIEJ MŚCI.